

Publicerad 2014-02-14 02:19 av skogarna

sändning, mottagare, respons.

Mitt sinne är ett vakuum,
bortsett från de ytliga känslorna som existerar,
för att jag ska överleva.

- mina väggar.

Jag har så mycket kärlek i kroppen, som bara väntar,
på att få sändning,

en mottagare,

och en positiv respons.

- den kom aldrig.

Illamåendet kväver mig i ett försök att undertrycka,
sorgen av att ingen vill ha det som är mitt.

Ensam står jag kvar,

utan sändning

utan respons.

- likgiltig.

Desperationen lade sig för en evighet sedan,
då inte ens den gnuttan av hopp gav mig tröst.

Efter en beröring av mitt vackra skal,

ryggar ni alla bakåt,

nöjda med att ta men inte ge tillbaks.

Rädda för missfostret som är min sanna form.

Högt uppe på min kulle,

finns det ingen sändning.

Jag lägger mig ner i en säng av vissna blommor.

Jag försätter mig i evig sömn,

laddar batterierna,

tills dagen kommer då min kärlek duger,

min introverta personlighet räcker som sällskap,

och det är de som ringer,

och inte jag.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren skogarna med Poeter.se id #46880 innehar upphovsrätten